

แนวทางการลงโทษทางวินัย ของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์.

เรื่องที่ ๑

บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ ๖ นักวิชาการการเงินและบัญชี ระดับ ๕ และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ระดับ ๔ มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเช็คจ่ายเงินและเก็บเช็คในเวลาปฏิบัติงานของฝ่ายการเงิน กองคลัง โดยจะผลัดกันและช่วยกันเขียนเช็คซึ่งใช้หมุนเวียนอยู่ประมาณ ๒๐ เล่ม ได้รับทราบจากฝ่ายบัญชี กองคลังว่า นาย ส. อติตลุกจ้างชั่วคราว กองคลัง นำเช็คที่รับผิดชอบไปกระทำทุจริต นำเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๓๘ หลังเกิดกรณีตัดจ่ายเงินงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามเช็คครั้งแรกที่นาย ส. กระทำการทุจริต ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ ประมาณ ๓๐ วัน และเมื่อตรวจสอบสมุดเช็คทั้งหมด ซึ่งได้ชี้แจงไว้ถึงวิธีการควบคุมเก็บรักษาและการใช้เช็คแล้ว เห็นได้ว่าหากดำเนินการตามวิธีนั้นแล้วจะต้องรู้ตั้งแต่วันที่เช็คแต่ละเล่มสูญหาย แต่ปรากฏว่า เมื่อตรวจสอบสมุดเช็คทั้งหมดก็ยังไม่ทราบว่าเช็คหายไปอีก ๑ เล่ม จนกระทั่งไปพบที่บ้านนาย ส. แสดงให้เห็นว่าบุคคลทั้งสามไม่ได้ตรวจนับเช็คก่อนที่จะส่งมอบให้หัวหน้าฝ่ายการเงิน กองคลัง เข้าเก็บในตู้নিরภัยห้องมั่นคง เมื่อหมดเวลาราชการและไม่ตรวจนับเช็คจากหัวหน้าฝ่ายการเงินก่อนนำออกใช้ในเวลาราชการ ในช่วงระยะเวลาประมาณวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๓๘ เป็นเหตุให้นาย ส. นำไปกระทำทุจริต เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เนื่องจาก ฝ่ายการเงินมีปริมาณงานมาก ต้องให้บริการแก่ข้าราชการและประชาชนที่มาติดต่อทั้งจำนวนคนและจำนวนเงินเป็นจำนวนมาก ทำให้บุคคลทั้งสามคนต้องทำงานอื่นๆ ที่มีปริมาณมากนั้นด้วย จึงไม่ได้ตั้งใจตรวจนับเช็คที่ใช้ระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียวกันและคาดไม่ถึงว่านาย ส. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งที่ปฏิบัติงานในหน้าที่นี้มาด้วยดีโดยตลอดจะกระทำการทุจริต กรณีนี้จึงมีเหตุอันควรลดหย่อน ลงโทษภาคทัณฑ์บุคคลทั้งสาม

เรื่องที่ ๒

นักสังคมสงเคราะห์ ระดับ ๖ ว. ได้กระทำผิดวินัย ในกรณีเมื่อครั้งไปช่วยงานของเหล่ากาชาดจังหวัด ตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการเหล่ากาชาดได้ดำเนินการบกพร่องรวม ๕ กรณี

๑. ได้รับเงินกู้ยืมพระราชทาน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แต่ไม่ได้ส่งให้สภากาชาดไทย ภายในกำหนดเวลา นำมาส่งมอบแก่เลขานุการเหล่ากาชาดเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๓

๒. ได้รับเงินค่าเสียหายจากกิ่งอำเภอ จำนวน ๔,๑๘๐ บาท ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๓ นำส่งเงินให้สภากาชาดไทยเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๓

๓. ได้รับมอบม้วนเทปจำนวน ๒๐๐ ม้วนๆ ละ ๑๐๐ บาท และซีดีจำนวน ๑๐๐ แผ่นๆ ละ ๑๕๐ บาท จังหวัดสงฆ์ช่วยจำหน่าย โดยปี ๒๕๔๑ จำหน่ายคิดเป็นเงินไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่ได้ส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าว เมื่อทวงถามจึงส่งมอบเงินจำนวน ๒๔,๙๕๐ บาท พร้อมม้วนเทปและแผ่นซีดีที่เหลือเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๔

๔. สั่งซื้อที่นอนและเสื่อยัดเพื่อใช้ในงานเหล่ากาชาดจังหวัด ก. จากร้านค้า จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ เป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท ยังไม่ได้ชำระเงินโดยทางร้านได้ทวงถามหลายครั้ง

๕. ได้รับเนกไทจากสภาอากาศไทยที่ส่งมาให้เหล่ากาชาดจังหวัด ก. จำนวน จำนวน ๑๐๐ เส้นๆ ละ ๒๕๐ บาท เป็นเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๑ แต่ได้มีการส่งเงินเพียง ครั้งเดียว จำนวน ๒,๕๐๐ บาท คงค้างอีก ๒๒,๕๐๐ บาท โดยมีได้ชำระให้เสร็จสิ้นจนล่วงเลยมา ๓ ปีเศษ

การบกพร่องทั้ง ๕ กรณีดังกล่าวข้างต้น เกิดจากลักษณะการปฏิบัติงานของเหล่ากาชาดไม่เป็นระบบ ผู้สั่งการคือนายกเหล่ากาชาดที่จะสั่งการทั้งวาจาและเป็นลายลักษณ์อักษร ประกอบกับการใช้จ่ายเงินของเหล่ากาชาดจะหมุนเวียนในสำนักงาน บางครั้งจะไปในกรณีจำเป็นเร่งด่วนก่อนทำให้เกิดความล่าช้าในการส่งคืนเงินที่เกี่ยวกับการบริจาคและการจำหน่ายสิ่งของเพื่อการกุศลของเหล่ากาชาดจังหวัด แต่มิใช่เป็นหน้าที่ราชการโดยตรง เป็นเพียงการเข้าไปช่วยงานเหล่ากาชาดและได้ดำเนินการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว แต่การกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อชื่อเสียงตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง อันเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

เรื่องที่ ๓

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ง. ได้กระทำผิดวินัยในกรณี

๑. การเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและไร้ที่พึ่ง เพื่อช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่จังหวัด ง. คือ อำเภอ ต. จำนวน ๕ ราย ตามหนังสือที่ กบ ๐๐๒๙/๓๗๐ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ตามหมายเลขเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๗๗๔๐๑๑-๓๗๗๔๐๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท อำเภอ อ. จำนวน ๕ ราย ตามหนังสือที่ กบ ๐๐๒๙/๕๒๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามหมายเลขเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๙๘๖๓๑๙๓ - ๙๘๖๓๑๙๗ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และตามหนังสือที่ กบ ๐๐๒๙/๖๓๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ปรากฏชื่อราษฎรผู้มีสิทธิได้รับเงินคือ นาย ก. ราษฎรอำเภอ อ. รวมอยู่ในราษฎรอำเภอเมือง ตามหมายเลขเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ เลขที่ ๙๘๖๓๑๙๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท

๒. การเบิกเงินจ่ายเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัว จำนวน ๒ ราย ตามหนังสือ ๐๐๒๙/๑๘๔๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๕ มีการแก้ไขจำนวนเงินใบสำคัญรับเงิน (แบบ ๕) ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ จากจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๓,๐๐๐ บาท เนื่องจากจำนวนไม่ตรงกับจำนวนเงินที่ขออนุมัติที่ปรากฏการสั่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ระบุจำนวนเงินตามหมายเลขเช็คเลขที่ ๓๘๐๑๒๓๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท จึงแก้ไขจำนวนเงินและให้ราษฎรผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ฯ ลงลายมือชื่อรับทราบการแก้ไขจำนวนเงิน

โดยพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดได้ลงนามในเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ระบุชื่อราษฎรผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือทั้ง ๒ กรณี ดังกล่าวข้างต้น เป็นเช็คที่ไม่ได้ขีดฆ่า “หรือผู้ถือ” ออกในกรณีการจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ที่เกินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ตามระเบียบ และยินยอมให้ผู้อื่นรับเช็คแทนราษฎร โดยไม่มีหนังสือมอบอำนาจ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกตามที่ราษฎรร้องขอ โดยราษฎรผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์ทุกรายต่างได้รับเงินช่วยเหลือครบถ้วนตามที่ขอความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแล้ว

๓. เบิกค่าเดินทางไปราชการกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๖ จำนวน ๑๑ ครั้ง ได้เบิกค่าพาหนะเดินทางไป-กลับ จังหวัด ง. - กรุงเทพฯ โดยรถโดยสารปรับอากาศ (V.I.P) จำนวน ๒๒ เที่ยว ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่าเดินทางไป-กลับราชการ จังหวัด ง. -กรุงเทพฯ จำนวน ๑๕ เที่ยว โดยเครื่องบินในจำนวนนี้ได้รับส่วนลดค่าโดยสารเครื่องบินสำหรับบิดามารดาของพนักงานบริษัทการบินไทย ที่ได้รับ

ประโยชน์จากส่วนต่างของโดยสารเครื่องบินที่ต่ำกว่าค่ารถปรับอากาศ (V.I.P) จำนวน ๘ เที่ยวบิน รวมเป็นเงิน ๖๗๐ บาท และการที่เดินทางโดยเครื่องบินทำให้ระยะเวลาการเดินทางเร็วขึ้น เป็นผลให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการเกิน ๑ วัน เป็นเงิน ๙๐ บาท (ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ ๙๐ บาท) รวมเป็นเงินที่ได้รับประโยชน์ จำนวน ๗๖๐ บาท

การกระทำในกรณีการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้มิรายได้น้อยและไร้ที่พึ่ง และเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัว ที่ลงนามในเช็คเพื่อจ่ายเงินสงเคราะห์ฯ ให้กับราษฎรแต่ละรายโดยไม่ขีดฆ่า “หรือผู้ถือ” ออก ตามระเบียบ และยินยอมให้ผู้อื่นรับเช็คแทนราษฎรผู้มีสิทธิรับเงินโดยไม่มีหนังสือมอบอำนาจ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับราษฎรตามที่ร้องขอ และราษฎรต่างก็ได้รับเงินครบถ้วน ไม่เกิดความเสียหายแก่ราชการ และกรณีการเบิกค่าพาหนะเดินทางไปราชการไม่ตรงความจริง ในฐานะที่เป็นข้าราชการระดับสูงและเป็นหัวหน้าหน่วยราชการย่อมต้องยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และไม่กระทำการใดๆ ให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาการกระทำ การกระทำของนาย อ. ตามกรณีดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานไม่ถือปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ และฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

เรื่องที่ ๔

ประชาสงเคราะห์จังหวัด ส. สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ส. ได้กระทำผิดวินัยในกรณี ปีงบประมาณ ๒๕๔๓ ได้ออกใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถยนต์ของทางราชการ หมายเลขทะเบียน น ๓๐๕๒ ที่ได้มอบให้นาย อ. ประชาสงเคราะห์อำเภอ ต. เป็นผู้ใช้และครอบครองนำไปใช้ในราชการที่อำเภอ ต. จังหวัด ส. จำนวน ๕๐ ฉบับ ปรากฏใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจำนวน ๑๗ ฉบับ เป็นเงิน ๙,๘๖๗ บาท ที่นาย ท. เป็นผู้อนุมัติและลงชื่อรับสินค้าน้ำมันเชื้อเพลิงมิใช่ นาย อ. ประชาสงเคราะห์อำเภอ ต. ผู้ครอบครองรถยนต์คันดังกล่าว โดยการสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงตามหลักฐานใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงและการตรวจรับน้ำมันเชื้อเพลิงพบว่า

๑. การเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเกินความจุถึง ๕๖.๘๖ ลิตร (ความจุถึง ๕๓-๕๔ ลิตร) ในรถยนต์ หมายเลขทะเบียน น ๓๐๕๒ ตามใบสั่งซื้อเลขที่ ๔๑๘๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒ สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ส. ได้นำรถยนต์หมายเลขทะเบียน น ๓๐๕๒ ไปเติมที่ปั้มน้ำมันจนเต็มถึง ส่วนที่เกินความจุถึงนั้นเป็นการเติมน้ำมันใส่แกลลอนขนาดความจุ ๕ ลิตร นำกลับมาเติมใส่รถจักรยานยนต์ของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ส. ที่ใช้เป็นประจำสำหรับการรับ-ส่งเอกสารหรืออื่นๆ ของทางราชการ โดยไม่เคยมีใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้เติมรถจักรยานยนต์ จึงใช้ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงใบเดียวกับการเติมน้ำมันรถยนต์หมายเลขทะเบียน น ๓๐๕๒

๒. ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงไม่มีการลงชื่อผู้รับสินค้า จำนวน ๖ ฉบับ คือ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๔๖๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๔๘๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๔๙๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๕๐๖ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๕๑๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๓ และใบสั่งซื้อเลขที่ ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ส. ได้เปิดเครดิต สำหรับเติมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ ในช่วงแรกแบบใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจะมีเพียงช่องเฉพาะลงชื่อผู้สั่งซื้อและผู้ขายเท่านั้น ไม่มีช่องสำหรับให้ผู้รับสินคาลงชื่อ ต่อมาได้มีการแก้ไขแบบใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงให้มีช่องผู้รับสินค้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมา

๓. ไม่สามารถสะกดชื่อผู้รับสินค้าจากใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน ๕ ฉบับ คือ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๔๑๘๕ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๘๕๙ ลงวันที่ - มีนาคม ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๘๙๘ ลงวันที่ - พฤษภาคม ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๙๐๖ ลงวันที่ - พฤษภาคม ๒๕๔๓ และใบสั่งซื้อเลขที่ ๐๓๖๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓ เป็นใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงที่พนักงานขับรถยนต์ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด ส. นำใบเติมน้ำมันเชื้อเพลิงและลงชื่อผู้รับน้ำมันแทนนาย อ. ประชาสงเคราะห์ อำเภอ ต. ผู้ครองครอบครัวรถยนต์ ที่ไม่ได้ลงชื่อไว้ในใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง

๔. นาย ท. ผู้อนุมัติลงชื่อเป็นผู้รับน้ำมันเชื้อเพลิงเอง ซึ่งมีใช้ผู้ครองครอบครัวหมายเลขทะเบียน น ๓๐๕๒ ตามใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๘๗๑ ลงวันที่ - เมษายน ๒๕๔๓ และใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๘๙๐ ลงวันที่ - เมษายน ๒๕๔๓ เนื่องจากออกพื้นที่อำเภอ ต. และนาย อ. ประชาสงเคราะห์อำเภอ ต. เข้ามารับประชาสัมพันธ์จังหวัดฯ พร้อมกับรับสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ราษฎรในอำเภอ ต. และเพื่อความรวดเร็วจึงลงชื่อเป็นผู้รับน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถยนต์คันดังกล่าว

๕. ผู้รับสินค้าเป็นชื่อของพนักงานขับรถยนต์ ตามใบสั่งซื้อจำนวน ๔ ฉบับ คือ ตามใบสั่งซื้อ เลขที่ ๑๙๑๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๙๓๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ ใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๙๔๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และใบสั่งซื้อเลขที่ ๑๙๕๐ ลงวันที่ - กรกฎาคม ๒๕๔๓ นาย อ. ประชาสงเคราะห์ อำเภอ ต. ผู้ครอบครองรถยนต์ เมื่อมาติดต่อราชการที่สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด ส. บางครั้งจะให้พนักงานขับรถยนต์ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนำรถยนต์คันดังกล่าวไปเติมน้ำมันที่ปั้มน้ำมันแทน เมื่อได้รับใบสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากนาย ท.

โดยการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำที่ไม่มีพฤติการณ์ส่อไปในทางแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เพื่อเป็นประโยชน์ของทางราชการโดยมิได้เบียดบัง เอน้ำมันเชื้อเพลิงไปใช้เพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แต่การเติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถจักรยานยนต์ของทางราชการที่ไม่มีหลักฐานการสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง โดยใบสั่งซื้อน้ำมันใบเดียวกันกับใบสั่งซื้อน้ำมันรถยนต์ของราชการคันอื่น และการไม่จัดทำทะเบียนควบคุมการใช้รถ เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

เรียบเรียงโดย นางสาวสุทธาศินี สีตาว
นิติกรชำนาญการ ฝ่ายวินัย
กลุ่มการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคล
สำนักบริหารกลาง